

# Η ΔΙΑΒΟΛΑΠΟΘΗΚΗ

LE DIABLE ET MON DROIT,  
HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE.

ΤΟΜΟΣ ΣΤ΄.

Συνδρομή προπληρωτέα,  
διὰ τούς ἐντός τοῦ Κράτ.  
ἐνὰ 12 φύλλα Σελήν. 2

Διὰ τούς ἐν Ἑλλάδι, Δραχ-  
μάς . . . . . 4

Διὰ τούς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20

ΑΡΙΘ. 70--71

Τιμη καταχώρησιως, ἡ  
γραμμὴ ὀβολ. παλ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται  
ἐνταυθα εἰς τὸ Τυπογραφ.  
«Η ΑΝΑΤΟΛΗ» ἢ παρὰ  
τῷ Συντακτῇ Φ. ΟΛΔΗ.



ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ: 18 Μαρτίου 1863.

## ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΠΟΥ ΜΕΝΕΙ.

Προχθές ἐπεγράφομεν τὸ ἄρθρον μας: τὸ Καρνα-  
βάλι πού πάει καὶ τὸ καρναβάλι πού μένει —  
σήμερον δὲ, χαίρειν λέγοντες εἰς τὸ Καρναβάλι πού  
πάει, θέλομεν μόνον καὶ μόνον ἐπασχοληθῆ εἰς τὸ  
Καρναβάλι πού μένει — Προχθές ἀκαδημαϊκῶς συ-  
ζητοῦντες ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ἐπληρώσαμεν, τὰς  
στήλας μας ἀπὸ θεωρίας ἰσχνῆς καὶ νεφελώδεις (τὰς  
ὁποίας, λεχθῆτω ἐν παρόδῳ, ὀλίγοι ἀνέγνωσαν καὶ  
πᾶμπολλοὶ κατέκρινον) σήμερον θέλομεν ἀσχοληθῆ  
περὶ τερπνῶν, φωτεινῶν καὶ πομπῶν πραγμάτων,  
— Προχθές, μόλις πενιχρὸν Διάλεγον προσεφέραμεν  
εἰς τοὺς καλοὺς μας ἀναγνώστῃς καὶ εἰς τὰς ὥραιαι  
μας ἀναγναστρίτζες. . . Ὡ ἀλλὰ σήμερον τοῖς δίδομεν  
Διάλεκτικὴν Ἐποποῖαν! . . Προχθές ἐλέγχμεν ΕΝΩ-  
ΣΟΦΟΒΙΑ . . . ἀλλὰ σήμερον, χάρῃ θεῖα, δυνάμεθα  
νὰ ἐκτυλιζώμεν τὸν μάλλοι σεμνοπρεπῆ τίτλον

### ΕΝΩΣΟΦΟΒΟΦΩΤΟΜΑΝΙΑ.

Τὸ εἶπαμεν ἡμεῖς διαγιγνώσκοντες τὴν τρομερὰν  
ἐκείνην νόσον ὅτι ἦτο Ἐνωσοφοβία μετὰ συμπτω-  
ματικῆν ἰστορίας, ἀλλὰ δὲν ἐφανταζόμεθα ποτὲ, τὸ  
ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἤθελε τραπῆ εἰς τρέλλαν καὶ τέλος  
ὅτι ἤθελε καταντήση καὶ εἰς μανίαν . . . ἀλλὰ βρα-  
χίς ὁ βίος ἡ δὲ τὴν μακρὰ, τὸ εἶπεν ὁ Ἱπποκρά-  
της, καὶ στοιχηματίζομεν ὅτι ὁ ἴδιος Ἱπποκράτης  
ἀνέζη, ἤθελε ἀποτηθῆ ὡς ἡμεῖς περὶ τὴν φύσιν καὶ  
τὰς φάσεις τῆς ἀσθενείας ἠπατήθημεν . . .

Ἄλλ' ὁ εἰσαυθεντικὸς ἰατρὸς δὲν ἐρυθρᾷ ποτὲ . .  
ὁμολογεῖ τὸ σφάλμα του εἰς τιμὴν τῆς ἐπιστήμης καὶ  
ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀνθρωπότητος. Ναὶ φίλτατοι ἀναγνώ-

σται, ἡ Ἐνωσοφοβία περιεπλάκη, καὶ τί τὸ παρίδο-  
ξον; δὲν ἔχομεν ὀνημέραι παραδείγματα εἰς τὸν  
φρασκοπαθολογικὸν κόσμον τοιούτων καὶ τοιούτων  
πολυπλόκων περιπλοκῶν; πῶς θαυμάζετε λοιπὸν ἀν-  
τὰ αὐτὰ συμβαίνουσι καὶ εἰς τὴν ἠθικοπαθολογικὴν  
μας σφαῖραν; . . Ἄλλ' ἡ θεραπεία; ἀποκρίσεται  
δυσκολιότερα . . ἀλλὰ μήπως δυνάμεθα διὰ τοῦτο  
νὰ ἐγκαταλείψωμεν ἀπλῶς καὶ ὡς ἐτυχε τοὺς ἀσθενεῖς  
μας . . ὄχι. ὄχι. . Οἱ ἰατροὶ ἐγκαταλείπουσι τοὺς  
πελάτας τῶν ἡ ὑγίεις ἡ πτώματα. Τοὺς ἰατροὺς τῶν  
σωμάτων καὶ ἡμεῖς μιμούμενοι, θέλομε ἐγκαταλεί-  
ψαι τοὺς φίλους πελάτας, μας ἡ διορθομένους ἡ ξε-  
μαρμυρούτοτους.

### Η ΕΝΩΣΟΦΟΒΟΦΩΤΟΜΑΝΙΑ.

#### Ὁ Δικολέτος καὶ ἡ Μοῦσά του.

Δ. Κυρία Μοῦσζ, Κυρία Μοῦσζ ἔρχεσαι ἡ δὲν ἔρ-  
χου; ὄχι με κάμη; στὸ ὕστερον νὰν τὸ κινήσω μό-  
νος μου. Ἄχ! πού εἶνε ἐκεῖνος ὁ καιρὸς ὁποῦ ἡ Μοῦσζ  
στὸν πρῶτο στίχῳ τοῦν Ὀλέτρωνε καὶ τοῦν Ἡσιό-  
δωνε ἐρχόσαστε πεταχτὰ ἀπὸ τὸν Ἑλικῶνα; . .

Μ. Μυσογυμναῖ; τοξέρω καὶ γὼ ἀλλὰ τῶρα ἴσια  
νὰ κάμουμε τὴν τουαλέτα μας . . ἴσια νὰ βάλουμε  
τῆς καρδέλαις μας . . ἴσια δῶ ἴσιο ἐκεῖ . .

— Ναὶ ναί, κάνετε τὸ δύστυχο ποιητὴ καὶ θυ-  
μόνει καὶ σκάει, καὶ κάνει μονάχος του ὅτι φθάζη  
. . καὶ ἔπειτα οἱ σχολαστικὸι κριτικὸι σκάζουσι Οὐ!  
ὁ ἄμους; ποιητὴς εἶσι ΚΕΝΤΡΙΟΙ ΕΝ ΠΑΡΩΝ

— Ἐλα γὰρ ἄγε εἰς εἴμας, τὸ μὲ θέλεις;

— Τῶρα πού ἐφάνηκες στὸ λέω.

Κάμεμε Μοῦσα κάμεμε . . . . .

— Νὰ σοῦ πῶ στὸ θεῖό σου, τίς ἡ χρεῖα νὰ σπᾶς  
τὸ κεφάλι σου γιὰ νὰ κάνης στίχους; στογαζέσαι  
ὅπως δὲν καταλαβαίνουμε καὶ τὸ πῶς ἡ εἴση



τὸν Φενελῶν καὶ τὸν Στωβριάν γιὰ νὰ μὴ σοῦ μελετήσω τόσους ἄλλους ἐξόχους ποιητάδες ποῦ δὲν ἐθυμώθηκαν οὔτε τὸ στίχον.

— Ἄς ᾔνε, λοιπὸν γιὰ νὰ σοῦ τὰ πῶ πεζὶ Κεφαλλονήτικα. ἴθι λα νὰ σε προσκαλέσω νὰ ἐβγούμε ἴσια ἔξω νὰ εἶδουμε τὴ φωτοχουσία καὶ ἔπειτα νὰ γυρᾶσουμε ἐδῶ νὰν τὴν περιγραφῶμε ὁμορφ' ὁμορφ, γιὰ κείνους ὁποῦ δὲν θὰ τὴν εἶδουνε.

— Γιὰ κείνους ποῦ δὲν θὰ τὴν εἶδουνε; τὸ λές με τὰ σωστά σου; δὲ βλέπεις ἀσκέρι ποῦ ντριμόνεται στοὺς δρόμους, ἄντρες, γυναῖκες, κοπέλαις, παιδιὰ γέροντες καὶ γρηαῖς; νὰ μὴ ματαίω τὸν Ἑλικῶνα ἂν ἔμεινε κουνούπι στὸ σπῆτι; ἡ περιγραφή μας, σε εἰδοποιῶ θὰ νῆνε περιττή...

— Ἄς ᾔνε ὅ, τι κι' ἂν ᾔνε Κυρία Μούσα! δὲ σε ἐπροσκάλεσα γιὰ νὰ μοῦ δόσης συνβουλαῖς ἀλλὰ ἐμπνεύσεις. Σάπασε λοιπὸν, ξαλληῶς ἀρχινῶ τοὺς στίχους.

— Σὰν εἶναι ἔτσι βουβαίνομαι! — ἀπὸ τὴ δρόμο ἀρχινᾶς;

— Διάολε, Κυρία Μούσα, ἀπὸ τὸ δρόμο ποῦ βλέπει τὸ σπῆτί μας (ἐξέρχονται). Αἱ Μούσα! τί βλέπω; τὸ σπῆτί μας φωταγωγημένο; μὴν ἐστάθηκε δική σου ιδέα ἐτούτη;

— Τί ξεχασμάρχ σε δέρνει; σοῦ φαίνεται πάντα πῶς βρίζεσαι ἐμπρὸς τὸ σπῆτί σου; δὲν βλέπεις ἄλλα; πῶς εἶνε τὸ Ὄθωμανικὸν Προξενεῖον;

— Οὐμμ! μοῦ μυρίζει πῶς κάτι νέο δάνειο θὰ ζητήσῃ ἡ Τουρκία τῆς Ἀγγλίας! νὰ βλέπουμε κανέναν ἄλλον Μυρῆ! — Ἄς πάμε τώρα κατὰ τὸ Θέατρο, ἄκουσα πῶς ἐγίνηκεν πολλαῖς λογοτριβαῖς ἀπ' αὐτοῦ τὴν φωτοχουσία τοῦ Θεάτρου, μεγάλαις συζητήσεσι ἴσια νὰ διεκρινηθῇ ἂν τὸ Θέατρο εἶναι δημόσιον ἢ ἰδιωτικὸν κτῆμα, ἦτανε τὸ ἴδιο σὰ νὰ ἐσυζητούσανε ἂν τώρα εἶνε Καρναβάλι ἢ Σαρακοστή... Α! Μούσα φωτειά! φωτειά! φωτειά!...

— Αἱ Κόριε ποιητὴ πῶς ἀξάνεις καὶ διαστρέφεις τὴν ἀλήθειαν, εἶνε φωτοχουσία, φωτοχουσία, φωτοχουσία! δὲν βλέπεις καὶ τὰ πράσινα, τὰ κόκκινα τὰ γαλάζια; ἔχε φίλε μου τὸ νοῦ σου γιὰτί, ἂν κάθε φωτοχουσία τὴν πέρνης γιὰ πυρκαϊά, θὰ ἐπαναστατήσῃ τὴ χώρα. Τί ἐπαθε;

— Ἐχεις δικήν Μούσα, μὰ τί τὸ θέλεις; ἐγὼ ἔχω πάντα τὸ προσιόντιμ πῶς τὸ Θέατρον θὰ καὶ, καὶ ἐστουχάθηκα ὅπως ἡ Βουκεραλικὴ Ἐπιτροπὴ γιὰ ν' ἀποανατιθῇ... ἀποφάσεις νὰν τὸ κάψῃ, δὲν τὴν ἔκαμε τόχα καὶ ὁ Βρόστρατος; Μὰ ἐδῶ βλέπω καὶ μίαν ἐπιγραφή — Μούσα μάντευσέμουτι στὸ θεῖόν σου, γιὰτί ἐγὼ θαμποβλέπω, ἡ Βουκεραλικὴ φωταφία μ' ἐστράθωσε, σκιάζομαι, ἂν ἐξακολουθῶ εἶσι, πῶς θὰ γένω ἕνος Βελισάριος.

Μ. — Ἡ ἐπιγραφή λέει ὅπως ἡ Βουκεραλικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπιθυμεῖ νὰ ζήσουν οἱ Νεόθυμοι τοῦ Β. Ο. τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

— Ἡ Β. Ε. ἔσολοίθησε γιὰτί ὁ ἕνας μοναχός

τῶν νεονύμφων ἀνήκει εἰς τὸν Οἶ. τῆς Μεγάλης Βρετανίας; ἄς ᾔνε, καὶ ἔπειτα;

— (Χ. τ. φ.) Ἐπειτα ἐπιθυμοῦνε λέγουν νὰ ζήσῃ καὶ ἡ χαριτόβρυτος Ἄνκασα, ἡ προτείνασα τὴν Ἐρωσιν.

— Καὶ γιὰτί, Κυρία Μούσα, μὴ τὸ λές ἀγίλιζ ἀγίλιζ, καὶ σὰ σκιεχτά;

— Ἀκολουθῶ τὸ πνεῦμα τῆς Β. Ε. ὁποῦ ἔγραψε ἐτούτη τὴν ὑστερη εὐχὴ μὲ γράμματα μικροσκοπικὰ καὶ κακομοιριασμένα.

— Εἶσαι πολὺ πονηρὴ Μούσα μου, μπορεῖ ὅμως νᾶχῃς καὶ δίκη, ὅπως δῆποτε ἡ Β. Ε. δὲν ἐφέρθηκε ἐτούτη τὴν φορὰ καὶ πάρα βοικεφουλικά — Ἄς πάμε τώρα κατὰ τὰ Δικαστήρια, μοῦ λένε ὅπως εἶναι φωταγωγημένα καθὼς πρέπει, καὶ πῶς ἔχουνε μίαν μόνην ἐπιγραφή, μὰ μίαν ἐπιγραφή ὁποῦ στέκει τόσο καλά εἰς τὸν Νχόν τῆς Θέμιδος, εἰς τὸ ἅγιον, τὸ ἱερὸν, τὸ ἀνεξάρτητον ἐκεῖνο φρούριον τῆς ζωῆς καὶ τῶν δικαιωμάτων μας... — Μούσα ξέρεις ὅπως ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἀγγλία διακένεται ἐν ἄκρα εἰρήνῃ καὶ φιλίᾳ; — Κρίμας τὰ Γερμανικὰ meeting — τὸ Δομβαρδοβενετικὸν δὲν ἐλευθεροῦται πλέον!

— Τί ἐπαθε φίλε μου; μὴν ἐζουρλάθηκες;

— Ὄχι ὄχι ἐπαρτήθησα μόνον τὸ Αὐστριακὸν Προξενεῖον φωταγωγημένον. — Ὡ Μούσα τ' εἶνε τοῦτο; τὸ Δικαστήριον μας ἢ κανένα Θέκτρον Τερατουργημάτων; ἢ κανένα Παλάτι τῆς Χαλυμαῆς; ὦ πῶς ἐγίνηκε! ὦ πῶς τὸ ἐκάμανε! πῶς τ' ἀνάψανε! ἐλείπανε οἱ κριτάδες νὰ βίχουνε ζουρλοροκέταις! Ἄς ἴδουμε τὴν θαυμαστὴν ἐκεῖνη ἐπιγραφή. Τί βλέπω; τὸ οἰκόσημον καὶ τὸ σύνθημα τοῦ Πρίγκηπος τῆς Οὐαλίας; τὸ πολυθρύλλητον ἐκεῖνο ICH DIEN! αἱ Μούσα, πῶς σοῦ φαίνεται ἐτούτο τὸ σύνθημα, σὰν ἐπιγραφή σὲ δικαστήριον; -- Προσοχὴ! βίλε ὅλη σου τὴν πονηρία κατὰ τὸ συνθητημένο.

— Ο tempora o mores! Τὸ Ich dien τοῦτο καλλήτερον στέκει ἀπόψε στὴν πρόσοψιν τῶν Δικαστηρίων σας παρ' ὅτι ποιῶ νὰ ἐστάθηκε στὴν ἀσπίδα τῶν Πριγκήπων τῆς Οὐαλίας. ἔχουνε δικήν νὰ λένε ὅπως τὰ Δικαστήρια ἔχουν μίαν ἐπιγραφήν κατὰλληλον μὲ τὸ πνεῦμα τῆς εορτῆς, καὶ μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τους -- Ὁ ἄνθρωπος ὁποῦ τὴν ἔβαλε ἐκεῖ ἀπάνου ἠθέλησε νὰ κἀχῃ ἕνα ὁμορφὸν καλαμπόρον... μὰ ἕνα καλαμπόρον σὰν ἐκεῖνα τοῦ Συγγραφέως τῶν Miserables.

— Δὲν σε παρακαταλαβάνω ἢ σε παρενοῶ.

— Ξέρεις ὅπως ICH DIEN ἄλλο δὲν παναπὴ παρὰ ἐγὼ ὑπηρετῶ, ἐγὼ εἶμαι δούλος.

Εἶνε ἀρεσιαστὸς καὶ σοῦ πῶ ὅπως ὁ πρῶτος Πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας ἐκέρησε τὸ παρδοχὸν τοῦτο σύνθημα ἐξ αἰτίας τῶν μεγάλων τουρῶν ἐπὶ τὴν Γαλλίαν καὶ Ἰσπανίαν ἀπὸ ἀγαθημάτων. Ὁ μᾶρκος οὗτος Πρίγκηψ ἐστάθη ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐνδοξωτέρους ἱππότες τοῦ Μεσσηνίου, καὶ ὁ πατήρ του Ἐδουάρδος ὁ Γ'. ὁ υἱὸς ἐκεῖνου ὁποῦ ἐδολοφονήθη μὲ τὸ ἀπίν-



Θρωπο και πεπυρκατωμένο κλυττῆρι, φοβούμενος ἴσω τὴν ἀνδρείαν και τὴν δημοτικότητα τοῦ γενναίου υἱοῦ του, ἠθέλησε, δίδοντας του ἓνα τέτιο ἔμβλημα, νὰ τοῦ ἐνομηθῆ πάντοτε ὅτι ἔπρεπε νὰ ἦγε ὑποταλῆς και δοῦλος τοῦ θρόνου. Ὁ Ἡρωας τοῦ Κρεσῦ και τοῦ Ποιτιέρος ἐτολίσθη μὲ τὸ σύμβολον τοῦτο τῆς δου-  
 Μας, τὸ ὅποιον ἐξευθέτισε και κατέστησε σύμβολο ἀνδρείας και ἀρετῆς . . . ἀπόψε τὸ ἴδιο ἐτοῦτο σύμβολο ἐβάλληκε ὡς ἐπιγραφή ἐπάνω εἰς τὰ δικαστήρια σαδῶπου εἰναι φωταγωγηγένα διὰ τοὺς γάμους ἐδῶ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας. . . ἀλλ' ἀπόψε τὸ ICH DIEN ἔχει τὴν ξερὴ και δουλοπρεπῆ σημασίαν του, και μὲ λέει ὅτι ὁ Νιχὸς τῆς Θίμιδος εἶνε ὑποταλῆς και δοῦλος, και φωταγωγεῖται και σεμνηνεται κοί . . .

— Ἐκατάλαβα, ἐκατάλαβα και βαστάει και κῆνος τὸ φανάρι. Μοῦσα εἶσαι πονηρὴ μὰ ἔχεις δίκη, ἄς πᾶμε ἴναι κίτου νὰ ἰδοῦμε και τὰ ἐπίλοιπα. -- Βλ. πειρὸς Μοῦτι τι συρῶθῃ -- και τί Κυρίας και τί κοπέλαις! καλὸ τυχο; ὅπου ταῖς εἶχε ὄλις γιὰ συνδρομητάδε. λές νὰ ἤρτανε ὄλις γιὰ τὸ ICH DIEN ! . .

— Σωπῆ Κύρ. Διολέτε, θυμήσου και τὸ Honni Soit qui maly pense.

— Ποῦς ἠξέρει πόσαις σκερτζοδέταις . . .

--- Σώπητε σοῦ λέω ἀπόψε πέρω ὄλις τῆ γυναικὸς ὑπὸ τὴν προστασίαν μου, παρὰ βάρτατῆ γλώσσα σου -- θυμήσου πῶς ἤρτανε και μεις γιὰ τὴ φωταψία. . . θυμήσου ὅπως φέρνουμε και μεις στὸ κούτελο τὸ ICH DIEN ! Δὲν ὑπηρετοῦμε τάχα και μεις τὸ Κοινὸ ;

--- Ἀλήθεια ἀλήθεια, μὰ δὲν ἤθελα νὰ βαστάμε και ἐρεῖς τὸ φανάρι . . . .

--- Ἀπόψε ὅπου τὸ κρατοῦνε ὄλοι, γιὰ νὰ μὴν τὸ κρατήσουμε και μεις ; . . κ' ἐπειτα μήπως δὲν τὸ ἐβάσταξε και ὁ Διογένης;

--- Δὲν ἠξέρω ὅμως ἂν ὁ Διογένης ἐπληροτόνουνε γιὰ τὴν φωταψία του.

--- Δὲν κυτῆ; καλλίτερα ὀλέγουρά σου νὰ ἰδῆς πόσοδς Διογένηδες ζῶνιους ἔχουνε στημένους; τῶρα ἐκατάλαβα γιὰ νὰ μὰς ἀφήσανε ἐχθὲς τὸ βράδυ στὰ σβυστά.

--- Ἰδοὺ τὸ Κατάλομα τῶν ἀξιωματικῶν και ἡ Μοῦσῃ ἀπουκῆτουθε, καλὸ τυχο; ποῦ ἐμπόριε νὰ ἀνεθῆ γιὰ νὰ δώσῃ μὲ ματιὰ στοῦς 'Ενωσοφοβιασμένους μας.

--- Ἄν δὲν ἐπιθυμῆς ἄλλο, εἶναι εὐλογο νὰ σ' εὐχαριστήσω -- Ἰδοὺ ἀφίνω τὴν κλασικὴ μου μορφή και πέρω εἰκόνην τῆς Α \* \* \* τῆ Μοῦσα . . . τῆ Βρο-Μοῦσα. Ἀνεδαίνουμε χωρὶς νὰ μὰς παρατηρήσῃ κανεὶς, και τὰ βλέπουμε και τὰ ἀκοῦμε ὄλα.

--- Και ἐγὼ τί μορφή λές νὰ πάρω ; . . θέλεις νὰ γίνω τὸ Σκυλάκι τῆς ;

--- Γένε τὸ Σκυλάκι τῆς, γιὰ ἓναν δημοσιογράφον δὲν θὰ γῆνε κακὴ μεταμόρφωσι --- Ὅμπρὸς λοιπὸν Φατὸλο ὁμορφ' ὁμορφα, και μὴν κίμης ἀπὸ τὰ συ-

νηθεισμένῃ σου. Here Sir, Keep close !  
 — Ἐνα ἄλλο θαῦμα Μοῦσά μου πρέπει νὰ κάμῃς.

--- Ὅπου εἶνε ;  
 — Νὰν τοὺς κίμης ὄλους νὰ μιλοῦνε βρωμέτω γιὰ τὰ ἀγγλικὰ, μολονότι ἐγένηκα Σκύλος, δὲν πιστεύω νὰν τὰ παρακαταλιβάνω.

--- Τίποτες εὐκολώτερο, βρίσκονται ἔτσι κ' ἔτσι εἰς διάθεσι νὰ μιλοῦνε ὄλις τῆ γλώσσαις, κ' ἐπειτα ὁ Ταγματάρχης, ὄντας θέλῃ, τὰ μιλεῖ φαρσῦ. Ἐδῶ εἶμαστε ἐφτάσμε --- Ἄς σταθοῦμε ὀπίσω ἀπὸ τούτη τὴ θύρα, και ἄς ἀκούσουμε . . .

--- Ἐνα ἄλλο θαῦμα Μοῦσά μου, τὸ στερνὸ. . .  
 — Ὡ μ' ἐσκότισε; κηῶλες μὲ τὰ θκόματά σου, τί ἄλλο θέλεις τῶρα ;

--- Ἡθελα νὰ μιλοῦνε μὲ στίχους. . . Ὁ οἶστρος μου φαίνεται δὲν μπορεῖ νὰν τοὺς λείπει.

--- ἔχεις δίκη ἢ Ἰπποκρίνη τοῦ Champagne τρέχει ποταμῶδον, ἄς μιλοῦνε μὲ στοίχους, μὰ σώπασε και μιά φορά, γιὰ νὰ ὄσο γαυγίζεις δὲν μποροῦμε νὰ ἀκούσουμε τίποτες.

--- Ἰδοὺ βουβαίνουμαι.

ΚΑΡΑΦ. Ἐλα ἐτοιμάσου Λίζαρὲ νὰ κίμης τὰς [προπίσαις, Φαχρίστητε γιὰ ὄλου; μκς . . νὰν τοὺς ἀποστομῶσης ΛΑΖ. (ἐγειρόμενος) ICH DIEN λέει τὸ ρητὸ τοῦ [ἐνδῶξου ἡγεμόνος,

Ich dien ψάλλω και ἐγὼ, και δὲν τὸ ψάλλω μόνος. Κι ὁ φίλος Φιναρόπουλος, κ' ὄσοι εἶμαστε ἐδῶ ὄλοι. Και τὸ Ληξούρι τ' ἄχαρο, και τ' ὄμορφ' Ἀργοστόλι, και ὄλη ἢ Ἐπτάνησος ποῦ ἀπόψε ἐορτάζει. Μὲ ἓνα στόμα, μὲ ψυχῆ τὸ ICH DIEN κραυγάζει! Ἐτοῦτο θὰν τὸ σύνθημα ἀπὸ τὰ τῶρα πλέον, Ὅπου θὰ ἐνώσῃ ὄλουςμας μὲ τὸ ἔθρος τὸ γενναῖον. Ζήτωσαν οἱ νεύνομοι τῆς γιρκαῖς Ἀγγλίας, Κι' ἄς σκορπισθοῦν τὰ ὄνειρα τῆς Ἐρωσομαρίας!

--- Πῶς σοῦ φαίνεται, Μοῦσα ἐτούτῃ ἡ πρόποσις ;

--- Ἐγὼ τὴν εὐρίσκω Εἰλικρινεστάτην.

--- Ὡ βέβια δὲν ἀμφιβάλλω, in vino veritas, μὰ πῶς σοῦ φαίνεται ὅπου τὸν Καραφλόπουλον τὸν λέει Φαναρόπουλον ;

--- Εἶναι sobriquet d' occasion . . ἐπειδὴ πρόκειται βλέπεις περὶ φωτοχυσίας, ἡ Καραφλά εἶγενε Φανάρα -- μὰ σῶπα ν' ἀκούσουμε και τὴν ἀπάντησιν -- εἶνε ἂν δὲν σρίλλω ὁ Ταγματάρχης.

Τ. Ὄω! βέβαιε Κύρ Λίζαρὲ, εὐχριστῶ ἐκαρδίως Δι' ὄτα τῶρα εἶπατε ὑπὲρ τῆς γραίας Ἀγγλίας, τὸ ICH DIEN ὅμως ἄφησε! εἶν σύμβολον τιμῆς Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Πρίγκηπον δὲν δύναται κανεὶς Νὰ φέρῃ τέτιο σύνθημα . . εἰν ἔμβλημα ἀνδρείας. Δὲν εἶνε ὡς φαντασθε παρασημον δουρίας!

--- Ὁ θεὸς, χωρὶς τὸν, τοῦς τὰ κτυπάει κατὰ-μουτρα!

--- Κ' ἔχει δίκη μὲ τοὺς ἀσθερεῖς δὲν χρικζονται μέσα μέτρια. Μὰ ἀκοῦσε δὲν ἐτέλεισε ἀκόμα.



Τ. Καταπολλά, ως φαίνεται, τὴν ἔνωσιν φοβεῖσθε. Ἐγὼ σας γεννιότατοι, γνωρίζετε ποιοὶ εἴθε! εἶνε ὅλω; τούτο ζήτημα, διὰ τῶν ὄλων ξένων, καὶ ἀπὸ τοῦ; Ἐνωσομονεῖς σχεδὸν ἀτελεπιτέμον, Ὁ εἶθε; σας φαντάσματα τὰς πλάθει, εἶν φυσικὸν Ἐμπρὶς; μας; νὰ μᾶς; δέιγνεται πάντοτε τὸ κακὸν. . . Νισποῖτε ὄμως, εἶν καλὸν, ἀτρόμητοι γενναῖοι, Εἰσιστε καὶ σῆς Ἕλληνας δὲν εἰσαστε Ἐβραῖοι. Θαυμάζετε τὸ ἔθνος; μας, καὶ κάνετε καλὰ, Μὴ ἐκάνετε καλλήτερον νᾶχετε μιὰ καρδιά... Καρδιά ἐνοῦν πατριωτικὴ ποῦ ελευθερίᾳ ζικάζει, Ὁποῦ δειλιὰ κατασφραγεῖ καὶ ὁποῦ Σκλαβιά μισαί. Τότε καὶ πλέον εὐπρόσδεχοι θὰ μοῦττανε αἰεὺχαί σας. Καὶ αἱ Φωτογυαί σας; κ' ὄλαι αἱ ἐπιγραφαὶ σας.

— Μοῦσα, φοβοῦμαι πῶς εἶμαι ἐρωτησμένος στὸν Ταγματάρχην -- νὰ ἐμπόρια νὰ μεταμορφωθῶ σὲ κοπέλα ἤθελα νὰ πάω νᾶν τοῦ δῶσο ἓνα φίλ ὁπου τότε νε πρωτοφίλησε ἡ μάνα του.

— Τί δικόλο ἰδέεις ποῦ σοῦ ἔρχονται Κῦρ Φατόλο! . . . μὴν τὸν πέρνεις γιὰ κανέναν κούνελο; Ὡ σῶπι! ἀσηκόνουνται, γλήγορα ἄ; τρέξουμε δὴμ- πρὸς νὰ μὴ μᾶς; ἰδῶνε, δὲν ἤθελα νὰ μ' ἀπαντήση ἓνας κάποιος ἄξιωματικὸς; καὶ συμβῆ κανένα καὶ qu i p r o g u o (Ἐξέρχεται μὲ τὸ κυάριον). Ποῦ εἶσαι Φατόλο Ἄπολλον! μὴν ἐχάθηκε μέσα στὸ ἀσκέρι; . . . ἤθελε μοῦ κακοφανῆ μὰ τὴν ἀλήθεια . . . γιὰ ἓνα δημοσιογράφου δὲν εἶνε τόσοσ κίνδυνος. . . μὰ ἓνα Σκυλακι μπορεῖ νὰ τὸ κτυπήσουνε, νὰ τὸ κλο- τίσουνε . . . νᾶν τὸ ξεκοιλιάσουνε κλόες! . γώ- ρις ἐμένα δὲν μπορεῖ νὰ λάβῃ τὴν πρώτη μορφή του! . . . μὰ κιά τὸ στέκει, πῶς τοῦτε νὰ πη- μῆσῃ νὰ γένη Σκλακί, ὅτι καὶ ἂν πάθῃ ἄς ἦνε εἰ- βροσ; του -- Φατόλο Φατόλο Here Sir! . Ω! ἐ- δῶ εἶσαι; δὲ μοῦ ὀρίζεις ποῦ ἐκόπιασες κάνε καὶ μὲ ἄφησες θεομόναχῃ;

— Μίσα στ' ἀσκέρι . . . ἐπῆα νὰ μυριστῶ και- γῶ λιγούλαι . . .

— Ε! Ε! Κῦρ Φατόλο, καταχρᾶσαι, μοῦ φη- νεται πάρα πολὺ τὰ σκυλικὰ σου δικαιώματα . . . σκιάζομαι καὶ ἔσουνε τρυπομένο; μέσα στα βελῆσια τῶν κοπελώνε . . .

— Οὐφ! νάξερεις τί ἔπαθα ἤθελε μὲ λυπητῆς; καὶ ἄς ἤμι καὶ σκύλος! .

— Στοιχηματίζω πῶς ἐμπερδείθηκεις σὲ κανένα μαλακίφι γρηᾶς . . . τὸ καλὸ εἶνε ὁποῦσαι κοντο- βλεποῦσαι . . . καὶ χῶρις γιαιλι . . .

— Κόντοβλεποῦσης; ναι, μὲ τὴ μύτη τὴν ἔχουμε ὄλοι μάλιστὰ οἱ Σκύλοι .

— Δὲ σ' ἀρίσει ἡ μυρουδιά τῆς κολόνιας, ὡς φαίνεται. . .

— Ὅλαι; ἡ θανάταις μυροδιαίς μοῦ κτυπᾶνε στὴ μύτη. . .

— Ἐλα Ἐλα Κῦρ Φατόλο, ἔσγίνου ἀπὸ Σκύλος; γιαιτὶ θαύρης καὶ τὸν μπελιά σου -- Σὲ κάνω πάλε Δημοσιογράφου, ἐγὼ πέρω τὴν πρώτη μου μορφή

καὶ ἄ; ἐξακολουθήσουμε τὴ φωτεινὴ μας περιδιάβα- σι . . . Μὴ τί βλέπω; . . . Ὡς καὶ ἡ Φιλικαὶς μας πρωταγωγημένα; . . . Ω! μὰ τοῦτο εἶνε νὰ σπράγγῃ κανεὶς πάρα πολὺ τὸ Καρβαλάι, ἤθελεν εἰπῆ ὁ ὁ συγγραφεὺς τῶν Miserables. -- Πῶς! ὁ ἐλεεινὸς ἐλεῖνος περίβουλος τοῦ θρήνου καὶ τοῦ ἔδουμου μα- σκαρόνεται μὲ τὴν μαριμποῦτα τῆς ἀγαλλιᾶσεως διὰ νὰ ἐορτάσῃ κοινωνικὰ εὐτυχήματα, τῶν ὁποίων πρὸ πολλοῦ παρητήθη . . . τὰ ὁποῖα ἔσω; δὲν τοῦ εἶνε πλέον πεπωμένον νὰ συμμερισθῇ! . . . Ὄντα δυστυχημένα καὶ ἄχαρα! ἡ Εἰμαρμένη σας ἐ- στέρησεκάθε συγκοινωνία; μὲ τὸ εὐτυχέστερον ὑπόλοι- πον τοῦ εἶδους σας. Ἡ Κοινωνία σας; ἐγκατέλειψε, σας ἠθέτησε . . . σᾶς ἠρνήθη . . . ἔσωσ; καὶ πολλοὺς ἀπὸ σᾶς; ἐπρόδοσε! Οἱ στεναγμοὶ καὶ οἱ θρήνοι σας; δὲν φθάνουσιν ἔως; μὲ αὐτὴν . . . διατι λοιπὸν αἱ θωρυξώδεις τρέλλαι τῆς ἔρχονται νὰ ταράττωσι τὴν ἡσυχίαν τῶν ζωτοκέρων τάφων σας; . . . Ποῖο, εἶδε ποτὲ κοιμητήρια φωταγωγημένα; Ποῖος; εἶδε νεκρῶν πνηγύρεις -- Ποῖος; εἶδε καταδίκους καὶ δη- μίους συνοργιάζοντας; Ποῖος; εἶδε τὴν Λαιμιτόμον δασνοστόλιστον; Ποῖος; εἶδε τὸν Δήμιον παρασημο- φόρον καὶ τροπαιοῦχον! ; . Αἱ κόλακες! κόλακες! ἀληθῶς καὶ πρεπόντως κόρακας τῶν ζώντων σας; ὀνομάζουσι . . . καὶ φαντάζεσθε ὅτι ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐάλης; θὰ ἔνευσεν εὐνοϊκῶς; εἰς τοιούτας ἀπαν- θρωπίας; εἰς τοιαῦτα ἐγκλήματα ἐξανδραποδισμοῦ!

Ἐζητεῖτε ἀκολούθους; εἰ, τὴν ἐορτὴν σας; . . . καὶ ἡ εἰρηκτῆ σας; τοῦ; ἐπρόσπερην! γυμνοῦ; πειναλέου; ἰπελισμένου; . . . ἔσωσ; ἔσωσ; καὶ ἡμιθανεῖ; ἀλλὰ τί πρὸ; τοῦτο; Εἶνε ἄλυσσόμετοι καὶ τόσοσ φθάνει . . . τοῦ; ἐδέσαστε ὀπισθεν τοῦ μαοκαρικοῦ σας; Θρι- ἄμβου καὶ . . . ἐμπρὸς! Ὄταν ἡ ἐορτὴ παρέλθῃ τὰ φῶτα σβύνονται, ἡ Νεκρόπολις τῶν ζώντων ἀ- νλαμβάνει τὴν κατηφῆ τῆς φυσιογνωμίαν, καὶ οἱ πολῖται; τῆς . . . ἐξακολουθοῦσι τὸν θρήνον τους; . . . ναι τὸν θρήνον τους; ὁ θρήνος; ὅστι; δὲν ἔπαυσε οὔτε ὅταν ἐρω; αγωγεῖτε τὰ ἄμαρά των; μνήματα, οὔτε ὅταν ἐστολίζετε μὲ ἀπάνθρωπον σαρκασμὸν τὰ ἀνυ- πέρβλητα τειχη, τὰ ὁποῖα τοῦ; χωρίζουσι διὰ παντὸ; ἀπὸ τοῦ Κόσμου τῆς γῆρας; τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀγαλλιᾶσεως . . . Ζήτωσαν ὁ Ἄ.θεῖρος Ἐδουάρ- δος καὶ ἡ Ἀλεξάνδρα! Ἄλλ' ἡ ζωὴ διὰ τὸν κα- τὰδικον δὲν εἶνε εὐτυχία; καὶ ἡ εὐχῆ, αὐτῆ ἀποτει- νομένη ἀπὸ καταδίκους; δὲν εἶνε εὐχῆ! ICH DIEN ὦ ναι ὁ καταδίκος; ἐνοσεῖ ὄλην τὴν φρικώδη σημασίαν τῶν δύο τούτων λέξεων . . . τὸ ICH DIEN ἔτωσ; τὸν ἔσπρωχνε εἰς τὸ ἐγκλημα . . . τὸ ICH DIEN διὰ παντὸς τὸν ἀφῆραξεν ἀπὸ τὰς ἀγκάλας περιλημέ- νης; καὶ ἀδυνάτου οἰκονομίας; τὸ ICH DIEN πάν- τοτε τὸν σῆρῃ; εἰ, τῆ; ἀρχόννην . . . ἀλλ' ἐκεῖ τοῦλάχι- στον; πύχῃ διαίτην; ἰδοὺν; τῆ; ICH DIEN (ποτακῆ) Die u met naar afziet; ἄλλ' ὁ ἐρῆμος; κητάδικος; εἰς τὸν παροξυσμὸν τῆς ἀπελπισίας; του; ἐν πληρῆι πεπειθῆσει; τῆς ἀθωότητος; του; δὲν δύ; αται ἄ- ραγε νὰ ἐκλάβῃ τὴν βῆσιν ταύτην ὡς τὸν σατανικώτε-



ρον περιέγελαν, ὡς τὴν κατοχθονιωτέραν χλιδήν; . . ἂν ὁ θιασθροπο; Ἰητοῦς ἐξερῶνε ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ Ἡ. Π. ἢ. ἢ. *lumina sabax* θαρεῖ πῶς ὁ ἀθῶος κατάδικος. νὰ μὴν κρυγάζει ἐν ψυχικῇ ἀγωνίᾳ — Ποῦ ὁ Θεοῦ Ποῦ τὸ δίκαιον; Ἀησμο-εῖ ὁ τρισάθλιος; ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἐκεῖνη ἐννοεῖ τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου! . .

— *Honni Soit qui mal y pense.* Ἀκούεις κατάδικε; Σὲ ἐσυκοφάντησαν; δὲν ἔχεις δικαίωμα νὰ ὑπερασπισθῆς ἡ ἐπιγραφὴ λέγει *Honni Soit qui mal y pense* — Ἀθῶος κατεδικάσθη; τί πρὸς τοῦτο; *Honni Soit qui mal y pense!* Αὔριον θὰ σὲ φονεύσουν; μὴ μέμνησαι τοὺς φονεῖς σου, ἡ δικαιοσύνη λέγει *Honni Soit qui mal y pense!* Ἄς φύγωμεν, ἄς φύγωμεν φίλε! ἡ θεία αὐτὴ μὲ πεθαίνει — Ἄς φύγωμεν!

— Ἄς φύγωμεν λέω κριγῶ, μὰ ποῦ νὰ πᾶμε, ποῦ νὰ μὴν ἦνε φῶτα, τρέλλαις καὶ ἐπιγραφαῖς; πᾶμε στὸ Ληξούρι; . . .

— Ἄς πᾶμε ὅπου θέλεις.

— Στὸ Ληξούρι; θὲ νὰν τὸ καλλίτερο ἀπ' ὅλα, Μὰ τίτοια ὦρα κηλεῖ δὲν βρῖσκουμε, νὰ πύρουμε ἐξεπήτηδες; δὲ συμφῆρει, ἡ Μοῦσαις καὶ οἱ ποιητάδες δὲν μποροῦν ποτὲ νὰ ταξιδεύουν μὲ *espressa* Τὶ νὰ κάρομε; Ἄ!! τὴν εὐρυκὰ! Βλέπεις ἐκεῖνο τὸν *Γλόμπο* ποῦνε σταλαμένος ἀπάνου στὴν Ἰωνικὴ Τράπεζα; Μπαίνουμε μέσα καὶ πᾶμε --- Μὰ Μοῦσα κ' ἔνκ; Διχόλος πρέπει νᾶνε καλοὶ ἀρναυτεῖς. Ὁ *Γλόμπο* εἶναι βασταγερὸς, τὸν ἔκνε ὁ Βελαρδος, κ' ἔπειτα πόσις λίτρης; πᾶμε; Ὀμπρός. (Ἐισέρχονται εἰς τὸ ἀερόστατον καὶ . . φθάνουσι εἰς Ληξούριον.)

— Τ' εἶν τοῦτο; !. Λοιπὸν σᾶν τὸ Σατανᾶ τοῦ Μίλτωνος ὅπου καὶ ἂν πᾶμε θὰ φέρνουμε μαζί μας τὴν Κόλασι;

— Ἀπλαδῆ. . . τὴ φωτοχυσία, ἐτούτη ὅμως, νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια, δὲν τ' ἔνε ἐπερίμενα, δηλαδὴ δὲν τὴν ἐπερίμενα τέτοια. Κύτταξε κύτταξε τὰ Δικαστήρια δὲν σοῦ φαίνονται ὅλα ἕνα ἀπὸ κείνα τὰ πυρηνικὰ κτήρια, ἤθελα ὅμως νὰ μοῦ ποῦνε γιὰ τὴν . . . δηλαδὴ δὲ ποιοῦς. . . ἤγουν ποιὸς; νὰν τ' ἔνε εἰδῆ. . . .

— Γιὰ τοὺς κκοϊκοὺς ὡς φαίνεται, δὲ βλέπεις πόσοι εἶνε ὅπου τὴν θαυμάζουνης; Στοιχιαματίζω πῶς δὲν ἔμεινε αὐδὲ γρηγὰ μ' ἕνα δόντι στὸ σπῆτι — Φέλει; νὰ ματαγῆνης; Σ κ υ λ ἄ κ ι; . . .

— Εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ, μὲ δικαίει ἡ συφορὰ στ' Ἀργιστόλι, στὸ Ληξούρι ἤθελε τὴν πάθω χειρότερη. . . Ἐγὼ σῶλεγα νὰ πᾶμε ὀπίσω, ἔτσι κ' ἔτσι, στὸ Ληξούρι ἄντας ὅπως τὸ Καϊτήριον τᾶδε; ὅλα (Ἐισέρχονται εἰς τὸ ἀερόστατον καὶ φθάνουσι εἰς Ἀργιστόλιον παρὰ τῷ Πρωσικῷ Προξενεῖω.)

— Μοῦσα, ἂν δὲν τὸ γνωρίζεις σοῦ παρουσιάζω

τὸ Πρωσικὸν Προξενεῖον, συνάμα δὲ καὶ τὸ τῆς Βρέμης καὶ Λουβέκης. Ἡ Α. Πρωσικὴ Μ., σὰ συμπεθῆρος; βλέπεις, ἠθέλησες νὰ διακριθῆ διὰ πετρελαίου --- Ἄς δόσουμε μία ματιὰ στὸ Τελωνεῖον.

— Μοῦ φαίνεται πῶς δὲν ἀξίζει τὸν κόπο, δὲ βλέπεις τὴν ἀμαρην φωταψία; εἶναι σχεδὸν καλλίτερη ἐκεῖνη τῶν χωροφυλάκωνε — Ἡ Ἰωνικὴ Τράπεζα δὲν μ' ἀρέσει διόλου ἡ ἰδέα τῶν σπείρων ἦτανε καλὴ μὰ κακὰ τὴν ἐκτελέσανε --- Τὶ ἀβοήθιο φωταψία; ! . .

— Μὰ ξέρεις καὶ τὴν ἄλλη, ποῦ εἶναι ὅλη μὲ ἀμυγδαλόλαδο;

— Ἄ, ἐκατίλαθα θενᾶνε ἰδέα τοῦ Κομψοῦ Λογιστοῦ γιὰ νὰν τοῦ μείνη γιὰ τὰ μαλλιά. . . Ἀβρὸς ὡς κ' ἔδεκσι.

— Εἶδες ποῦ ἐλησμονήσαμε νὰ παρατηρήσουμε τὸν Νάύσταυθμον τοῦ Λιμεναρχείου; μ' ἄς τονε ἀφήσουμε καὶ ἐκείνον μὲ ταῖς ἀψίδες τοῦ Τοποτηρητοῦ, σὲ ποιὸ ῥυθμὸ λὲς νὰ ἀνάγωνται ὅλα ἐτούτα τὰ πρόμματα, σὲ ποῖα ἀρχιτεκτονικὴ Σχολή;

— Ὁ ῥυθμὸς εἶνε λιρικὸς, τὸ ξέρει τὸ Ταμείον, καὶ ἡ σχολή, φαίνεται εἶνε Ἀγγλοϊωνικὴ.

— Ἐδῶνε καὶ τὸ Ἐπαρχεῖον φωταγωγημένο μὲ κάρυδολάδο καὶ μὲ τὴν σχετικὴν τοῦ ἐπιγραφῆν (ἀριθ. 5. Ὁρ. Στρατῶνα τῆς Χωροφυλακῆς). Ἄ! ἐφτάσις καὶ εἰς τὸ Φόρο, καὶ ἐδῶ ἀψίδες, καὶ ἐδῶ σημαίαις καὶ ἐδῶ ἐπιγραφαῖς καὶ εἴωτα. Τὸ φόρο μας μὲ τὸ Σύντυχό του ἐπὶ κεσαλῆς εὐχεται τὰ μύρια εἰς τοὺς βασιλικοὺς Νεονόμφοις, λοιπὸν τὸ ταμείον χρεωστεῖ καὶ εἰς τὸ Φόρο μας καὶ εἰς τὸν Σύντυχο 30 λίρες. Ὡ, Δὲν εἶνε πολὺ γιὰ τὰ κομπλιμέντα τοῦ Μαρκάτου.

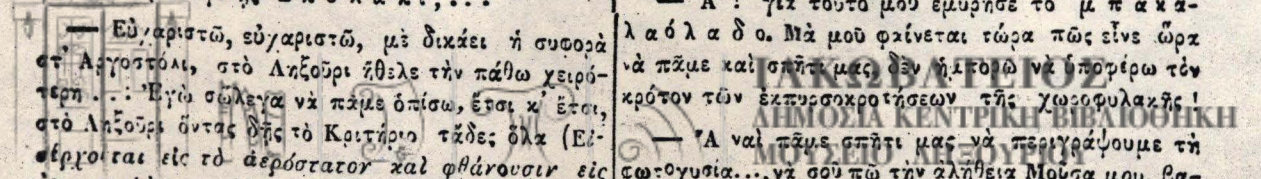
— Νὰ νὰ, τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον, δὲν ἠθέλησες νὰ φανῆ κατώτερο ἀπὸ τὰ ἄλλα. Ἴδου φωτοχυσία, καὶ φωτοχυσία μίᾳ φορᾶ. . . Καλοπιάσματα τοῦ Ἀλφρεδάκι, γιὰ πηνομῆ τοῦ Βασιλικοῦ ποτιζεται κ' ἡ γάστρα.

— Ὀμπρός λοιπὸν τὰ Προξενεῖα, ἰδου καὶ τὸ Ἴταλογαλλοπαπικὸν ἐν πλήρει στολῇ καὶ λαμπρότητι. Ὡ, ὅταν ἐνωθῶτι τρεῖς δυνάμεις κάνουν ὅ,τι θέλουν.

— Πρέπει νὰ ξέρης ὅμως, Κυρὰ Μοῦσα, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν δὲν ἔκαμε μόνον τοῦ τὴν φωταψίαν, ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὸ Σουηδινορβεγιανόν.

— Ἄ! γιὰ τοῦτο μοῦ ἐμήρησε τὸ μπακαλόλαδο. Μὰ μοῦ φαίνεται τώρα πῶς εἶνε ὦρα νὰ πᾶμε καὶ σπῆτι μας δὲν ἤλιτοῦ νὰ ὑποφέρω τὸν κρότον τῶν ἐκπυροκροτήσεων τῆς χωροφυλακῆς!

— Ἄ νὰ πᾶμε σπῆτι μας νὰ περιγράψουμε τὴν φωτοχυσία. . . νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθειαν Μοῦσα μου, βαριεῶμαι πολὺ, ἀνάμεσα στ' ἄλλα δὲν ἠξέρω ποῦθεν ν' ἀρχήσω. . .





— Κάμε ένα πρᾶμα, τύπωτε τὸ Διάλογό μας.

— Καλὰ μοῦ λές, μὰ εἶνε καὶ κάτι ἄλλα πραγματάκια ὅπρῳ δὲν εἶπαμε . . . δηλαδή . . . καταλαβαίνεις; . . .

— Ἔγνοια σου, Ἔγνοια σου, μὴ μικρὴ ἀνακεφαλαίωσις τὰ Θεραπευεῖ ὄλα, ἰδοὺ ποῦ τὴν ἀρχίζω !

## ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ.

— 0 —

Τοιαύτη ὁποῖαν τὴν ἐπεριγράψαμεν ὑπῆρξεν ἡ Φωταψία τὴν ὁποῖαν ἡ Κυβέρνησις εὐηρεστήθη, καὶ οἱ ἐργολάβου τῆς ἠτύχησαν νὰ ἐκτελέσωσιν εἰς τιμὴν, καὶ ἵνα ἐορτάσωσι τοὺς γάμους τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου καὶ τῆς Πριγκιπέσσης Ἀλεξάνδρας τῆς Δανιμαρκίας. Ἡ φωναψία αὕτη ἐστοίχισεν εἰς τὸ Τριμεῖον τὸ ἐξαπλάσιον τῆς πραγματικῆς τῆς ἀξίας, διότι εἶνε γνωστὴ ἡ κατὰ τὰς τοιαύτας περιστάσεις γινομένη βαθμολογικὴ καὶ ἀλληλοδιδασκτικὴ κλοπὴ καὶ σπατάλη. Τὴν ὀλικὴν δαπάνην ὁ πολολογίζουσι τινες ὡς φθάσασαν εἰς λίρας 500 εἰς ἃς προσθέττουσιν ἄλλας 100, διὰ τὰς ὁποίας εἰς τὸ δάσος ἐπέφερον ζημίας ἢ ἀδέξιος δειδροτομία. Κατὰ πᾶσαν δὲ πειθανότητα, μόνον 150 λίραι ἐξωδεύθησαν, τὸ ὑπόλοιπον εὔρε τάφον εἰς τὰς τ σ έ π α ς τῶν ἀλληλοδιδασκομένων κ λ ε π τ ῶ ν κ αὶ κ λ ε π τ α π ο δ ὄ χ ω ν. Τὴν ἐπὶ τῶν δημοσίων Κκταστημάτων φωταψίαν ἀντενάκλισαν ἄπαται σχεδόν, αἱ οἰκίαι τῶν ὑπαλλήλων—Οἱ ὑπάλληλοι ὡς σώματα ἔ τ ε ρ ο κ ἰ ν ἦ τ α καὶ ἔ τ ε ρ ὄ φ ω τ α ἀπέτλουν κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν τοὺς δευτερεύοντας πλανήτας τοῦ Φωταγωγικῆς ἐκείνου συστήματος τοῦ ὁποίου κέντρον καὶ περιφέρεια τὸ Τριμεῖον. Κομῆται ἤθελον ἀντονυμασθῆ τὰ Προξενεῖα τῶν φίλων καὶ συμμάχων Δυνάμεων. Τὸ ἐπίλοιπον τῆς πύλως ἔκειτο εἰς σκοτεινόν τι καὶ ἄχαρι λυκαυγές, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ σκότους σκοτεινότερον, ἐκτός ἕξ μικροσκοπικῶν nebulosarum τῶν ὁποίων προσῆρχεν ἡ οἰκία τῶν Κυρίων Εὐσταθιαδῶν, ἦταν δὲ οἱ λοιποὶ δαδούχοι ὁ Κ. Ἀντρούλης, Πιρέντης, Ῥωμάνος, Χ. Μισχοπούλος καὶ Σ. Μοκρερῆτος. Ἀντὸ Τόπος δὲν ἤνωσε τὴν ἰδιάν του εἰς τὴν ἐπίδειξιν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν διάδοχον τοῦ Ἀγγλικοῦ

θρόνου καὶ τὴν μέλλουσαν Βασιλείσαν τῆς Ἀγγλίας, τὸ αἷτιον πρέπει ν' ἀναζητηθῆ εἰς τὴν προβληματικὴν καὶ ἀνόμαλον θέσιν μας ἀπέναντι τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἔθνους καὶ εἰς τὴν συστηματικὴν ἐκείνην ἀποστροφήν μας διὰ τὰς ὑπὸ τῆς Προστασίας ὑποκινουμένας ἐπιδείξεις. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις αὐτοῖς ὁ Κύριος Στόρξ διὰ τῶν προχθῆς ἐν Κερκύρα διατραγωδηθέντων μᾶς ἐδίδαξε πόσον πρέπει νὰ ἐμπιστευώμεθα εἰς τὰς γενναίας ὑπὲρ ἡμῶν διαθέσεις τῆς Ἀγγλίας. Πῶς λοιπὸν ἠδυνάμεθα νὰ κάμωμεν ἐπιδείξεις ὑπὲρ τοῦ Πριγκηπος, ἡμεῖς ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὑποίους ὁ Κύριος Στόρξ ἀπαγορεύει καὶ αὐτὴν τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος; Πῶς νὰ φωταγωγῆσωμεν ὑπὲρ τοῦ Ἀγγλοῦ Ἡγεμονόπαιδος χωρὶς νὰ τρέξωμεν τὴν κίνδυνον νὰ συκοφαντηθῶμεν ὡς χιμερπαῖς ἐ π α ἰ τ α ἰ τ ῆ ς Ἐ ν ὡ σ ε ω ς ἢ ὡς ἄθλιοι δούλοι τῆς Προστασίας;

Signor Redattore del Diavoletto.

In nome della verità, in nome della giustizia e a confusione dell' impudenza, spero che avrete la compiacenza d' inserire quanto segue.

Cefalonia, li 10 Marzo 1863.

Noi non possiamo giammai persuaderci che l' articolo inserito nel «Diavoletto» No: 69 dal Sig V. P. C. sia stato realmente ispirato (come dice) dalla verità e dal sol desiderio di far palesi le rare prerogative della Sig.a Lotteri, poichè sarebbe contro coscienza, poichè sarebbe un imputare al Popolo Cefaleno poco discernimento, poichè infine sarebbe spingere tropp' oltre la sfacciataggine, nel voler innalzare, od encomiare una donna la quale altro merito non ha, nè ha mai avuto, che quello, d' essere stata eternamente disapprovata, non solo nei Teatri di Pavia, ed Alba dov' essa debuttò, ma pur' anco in quello di Cefalonia ove venne unanimamente e da tutti fischiate. — Per cui, quando un' intera popolazione si pone in un' accordo onde disapprovare qualunque individuo, si deve dedurre che ogni altra ovazione, o lode che venisse diretta a questo medesimo soggetto, o,



non sia vera, o, troppo parziale, oppure debba essere una bella e buona Satira; E questa per appunto noi, fermamente e coscienziosamente crediamo che sia stata la vera intenzione del nostro intelligente Articolista, ed acciò venga interpretata in questo senso, ci affrettiamo di dare in succinto un breve ma preciso ragguaglio dell' incontro che la Sig. Lotteri come Prima-Donna di canto ebbe in questo nostro Teatro, onde non comparire presso il mondo civilizzato per tanti veri Orangutani.

Principiamo dal Pipelè che a dir il vero fu per lei un vero trionfo, ma per qual motivo? poichè quando veniva rappresentata quest' opera, l' illuminatore unitamente ai servitori del Teatro erano i soli spettatori dai quali veniva apprezzato il dì lei merito. — Nel Ballo in Maschera poi si dice che fece tanto incontro da por in non cale i rimanenti attori, ma sapete da chi riceveva ovazioni ed applausi? da due, o tutt' al più da tre zerbinotti innamorati i quali, eccitati dai rapidi movimenti di due ben fatte gambe, si approfittavano di questa occasione onde far riconoscere alla loro protteta quel merito di cui come Prima-Donna di canto era affatto mancante — La Chiara di Roseberg, dopo la seconda recita ad' unanime richiesta, sparì dalle nostre scene per non essere mai piu veduta. — Il Giuramento sarebbe stato meglio eseguito se, invece della Sig.a Lotteri, come Contralto fosse stato sostituito il nostro Egregio suggeritore Sig. Gariboni, il quale già in molte circostanze cantarellava la parte della Bianca.

Una cosa però sembra sia sfuggita al nostro V. P. C. quella cioè di non aver fatto verun cenno del completo successo ottenuto dalla Sig. Lotteri nell' ultima rappresentazione. — Figuratevi, dopo la vera Apoteosi e, quasi dicemmo, adorazione dimostrata generalmente alla virtuosa, e Diva Alvisi durante l' esecuzione del 4° atto Trovatore e 3° Traviata, al sol presentarsi sulla scena dell' Esimia e Gentildonna Lotteri, vestita da Creola, nell' ultimo Atto Pipelè, un universale fischio s' intese subitamente echeggiare per tutto il Teatro, e fra le grida

reiterate, di dentro, basta, giu la tela, fu costretta la poverina di nascondersi fra le scene, e in tal guisa finire la sua brillante carriera nel Teatro di Celalonia.

ΦΥΡΑΗΝ—ΜΙΓΑΗΝ

Τὸ πνεῦμα τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰσέβλεπε τὴν μικράν μας κοινωνίαν ὑφ' ὅλης τὰς κερδοσκοπικὰς μορφῆς του. -- Κερδοσκοποῦντες ἐπὶ τῶν οἴνων, ἐσυστήσαμεν τὴν πολυθρήλλτον Οἰνουργικὴν ἔταιρίαν. -- Κερδοσκοποῦντες ἐπὶ τῶν θαλασσιῶν δυστυχημάτων, ἐσυστήσαμεν τὰς Κεφαλληνίας μας, τὰς Ὀμονοίας μας, καὶ τοὺς Ἀρχαγγέλους μας. -- Κερδοσκοποῦντες ἐπὶ τῆς φιλοκαλίας τοῦ λαοῦ, ἐσυστήσαμεν τὸν περιεβόητον Βουκέφαλον καὶ τὴν ἀθίγατον ἐπιτροπὴν του. -- Κερδοσκοποῦντες ἐπὶ τοῦ μεταξὺ Ἀργοτιοῦλου καὶ Ληξουρίου θαλασσίου χάσματος, ὀλίγον ἔλειψε νὰ συστήσωμεν καὶ Κεφαλληνιακὴν Ἀτμοπλοῖαν. -- Κερδοσκοποῦντες ἐπὶ τῆς εἰθιμίας τοῦ κοινοῦ, ἐσυστήσαμεν τὴν Διαολοπυθῆκην μας. -- Κερδοσκοποῦντες ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἐνέξεων, ἐσυστήσαμεν τὰ δύο ὁμώνυμα καὶ ἀλλοιωταῖα ὄργανα τοῦ ῥιζοσπαστισμοῦ. Ἀλλὰ τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα εἶνε μεταλλορουχίου ἀνεξάντηλον, τὸ ὅποιον ὅσον καὶ ἂν ἀνασκάπτηται ὑπὸ τῆς Δημοκοπίας τόσον περισσότερον παράγει καὶ παρεκτός τῶν συνήθων περιστάσεων καθ' ἃς γίνονται αἱ δημοκοπικαὶ ἐξορέξεις τοῦ μετάλλου τοῦ λαοῦ, ἠκούσαμεν ὅτι ἐτοιμάζονται νὰ κάμωσι καὶ ἔκτοκτον ἐξόρξιν διὰ τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν τῆς ΚΕ'. Μαρτίου. Δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ συγχαρῶμεν τὴν βιομηχανικὴν τὸλμην τῆς δημοκοπικῆς ἑταιρίας, ἥτις οὐδενὸς φειδεται μέσου ὅπερ τῆς γενικεύσεως τοῦ συνεταιρισματικοῦ πνεύματος ἢ ἔλαμεν μόνον παρατηρήσει (καὶ δικαίως, ὡς ἐπιτροποὶ καὶ ἡμεῖς τοῦ φορολογουμένου καὶ μεριδοχομένου τούτου λαοῦ) ὅτι ἐνῶ ὅλαι ἀνεξαιρέτως αἱ ἐμπορικαὶ ἑταιρίαι, καὶ τὰ κερδοσκοπικὰ καταστήματα δημοσιεύουσιν ἐνιαυσίως τὸ ἐξαγομένον τῶν ἐργασιῶν τῶν, μόνη ἢ τὸ μεταλλεῖον τοῦ λαοῦ πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ἐξορτυσσασα καὶ διαχειριζομένη, οὐδέν τι οὐδέποτε ἐδημοσίευσεν ἰσολογισμόν. Δικαίη καὶ αὕτη νὰ μὴ δημοσίευσῃ εἰδός τι ἀλληλοχρέου λαγοριασμοῦ, εἰς ὃ ὁ λαὸς ν' ἀναφαίνεται π.χ. χρεώσῃ διὰ τὰ ἐξόδα τῶν γενικῶν ἐκλογῶν, τῶν κειμένων ἐθνολογικῶν φωτοφῶν, τῆς δημοκρατικῆς προπαραγάνδας κ.τ.λ. κ.τ.λ. καὶ πιστῶν; ἢ τοῦ ἐνεκτικῆς-εὐ κεφίλατος προσόδου, ἐθνισμοῦ κ.τ.λ. καὶ κ.τ.λ., ἀλλὰ καὶ ὑπολοίπου ἄλλου θετικῶ κεφίλατου χρημάτων; Μήτοι ἢ δημοκοπικὴ προπαραγάνδα εὐρίσκειται εἰς ἠθικὴν ἢ ὑλικὴν κερδοσκοπίαν; ἀλλὰ τότε ἀντὶ νὰ ἐξακολουθῇ ἐν κα-



κῆ τῆ πίστει τὰς ἐργασίας τῆς, διατι καλλίτερα δὲν προσκαλεῖ τὸν μεριδούχον λαὸν εἰς συμβίβασιν; Προσκαλούμεν ἴθην αὐτὴν, ἢ τὴν διεύθυνσιν, ἐν ὀνόματι τοῦ συνεντολέως μας ἀδίκως φρονολουμένου Λαοῦ, νὰ προυνιάσῃ ὅσον τάχιστα τὴν Ἀπογραφὴν τῆς. Ὁ λαὸς εἶναι πιστωτὴς συγκαταβατικώτατος, καὶ θὰ εὐχαριστηθῆ πληρονώμενος καὶ μετὰ παλῶν ταυλες, καὶ μετὰ ξερὸν δαφνεσ, καὶ μετὰ λουμίγια, καὶ μετὰ σκορορρομένους ἐπιγραφαίς, καὶ μετὰ καμπόσα φύλλα κορελίων καὶ μετὰ ἄλλα κάμποσα τοῦ Δημοκρατικοῦ ὄργανου.

— Ξεῦρετε πῶς διανέμουσι τὰς θέσεις εἰς Κίνα; Τὸ ἀκόλοθον ἀνέκδοτον τὸ ὅποιον ἀπαντιῶμεν εἰς τὴν Ἐπιστημον ἐφημερίδα τοῦ Οὐρανοῦ Κράτους. Τσιμ-σιν-πιν-πιν-πιγκ, θελε: σὰς δόσει μιαν ἰδέαν.

Πριεδρός τις τῆς τάξεως, ὀνόματι Κα-ρα-φλιν-ταιν-γκῆ, ἐρωτευθεὶς καὶ λαχταρίζων διὰ τινὰ Γερμανιδά, ὑπηρέτριαν βγρυτίμου ἐμποροῦ, ἐνεπιστεύθη τὸ πῖθος εἰς τινὰ φίλον του ἀξιωματικὸν ἔβαθμον, ἀλλ' ὑπὸ δοκιμασίαν διατελοῦντα, ὀνόματι Γιαν-κίγκ-Στιξ-ον-ίγκ, πρὸς δὲν ὑπέσχετο καὶ βαθμὸν ἀνῆλε τοῦ ἐπιτύχῃ, τὸ ποθοῦμενον. Ὁ φιλόκαλος Στιξ-ον-ίγκ ἀναδεχθεὶς τὴν ἐντιμον ταύτην ἐντολήν, ἐστοχίσθη νὰ μεταχειρισθῆ καὶ δεύτερον ὄργανον, μαντεύσατε τίνα; πτωχὴν τινὰ χῆρραν, μονογενὴ ἔχουσαν υἱὸν ἄνευ ἐργασίας, καὶ μαντεύσατε πῶς ὁ Κύριος Στιξ-ον-ίγκ ἐβίασε τὴν γραίαν νὰ τοῦ γίνῃ σίνεργος; ὑποσχόμενος αὐτῇ, ἐν ὀνόματι τοῦ πατρωῦς του, θέσιν διὰ τὸν υἱὸν τῆς, θέσιν λέγμεν κλε-φτην-γίαν (χωροφύλακος;) Ἡ γραία μετὰ ὀλιγώροτον, μεταξὺ συνειδήσεως καὶ πτωχειας πάλιν ἐνέδοκε, ἐπορεύθη οὖν παρὰ τῆ ὥρῃα ἐκεῖνη Γερμανιδί. . . ἀλλ' ἀπέτυχε! Ἀποτυχῆς δὲ τῆς γραίας, ὁ ἔβαθμος ἀξιωματικὸς, ἔμεινεν ἄβαθμος, ἀποτυχόντος τοῦ ἐπὶ ψιλῶ ὄνυματι ἀξιωματικοῦ, ὁ Πριεδρος ἔμεινεν ὡς ὁ Ἰάκωβος Φεράνδ, ἀποτυχόντος δὲ τοῦ Προέδρου. Ἡ ὥρῃα Γερμανίς ἔμεινεν ἄσπιλος, ἀλλ' ὁ μονογενὴς τῆς γραίας, πτωχὸς καὶ ἄπορος. Δὲν ἔγινε οὖν κλε-φτην-γίαν ἐν Κίνα, δὲν δίδονται εἰμὴ εἰς τοὺς δυνάμενους ὅπωςδήποτε νὰ ὑπηρετήσωσι τὰς κτηνώδεις ὀρέξεις τῶν ἀσελγῶν Μιανδαρίων! Παρ' ἡμῖν τὰ τοιαῦτα, δόξα τῷ Θεῷ δὲν συμβαίνουσι.

Κατὰ τὴν 11 Μαρτίου ἐτελεύτα ὁ ἐν Ἱερομονάχοις Χρῦσανθος Βάλσαμος Μπρζᾶς . . . ὁ τύπος οὗτος τῶν ἱερατικῶν ἀρετῶν καὶ κοινωρικῶν χαρίτων ἀψίπτατο ἐν κόλποις Ἀθραῖα! Ὁ μὴ χρῦψις τὸ τάλαντον... Ὁ τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου πιστῶς ἐκτελέσας... Ὁ ἀληθὴς οὗτος τοῦ Εὐαγγελίου ἀπόστολος... Ὁ εἰς τὸν Ἑλληνηκὸν ἀγῶνα τὸν ὀβολόν του συνενεγκὼν καὶ εἰς πᾶν πατριωτικὸν ἔργον καὶ ἠθι-

κῶς καὶ ὕλικῶς συντελέσας πλέον δὲν ὑπάρχει. Ὁ λαὸς σύμπας τῆς πόλεως καὶ τῶν πέριξ μετὰ δακρύων σονωδεύων τοῦ ἀγαπητοῦ τούτου Ἱερέως τὸ λείψανον ὠμοίαζε τὸ ὄρφανόν, τὸ συναισθανόμενον προσφιλοῦς πατρός τὴν ἐγκατάλειψιν — ἀλλὰ πρὸς τί νὰ περιττολογῶμεν ἐγκωμιάζοντες διὰ πομποδῶν λέξεων καὶ τετορνευμένων φρίσεων ἐκεῖνον οὔτινος ὀ ἐπαῖνος εἰς τὰ χεῖλη τῶν πενίτων καὶ ὄρφανῶν ἀντηχεῖ; Εἰς αὐτὸν ἀνῆκει τὸ τοῦ Κυρίου « εὐδούλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ. . . εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. » Α

### ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἦκούσαμεν, μετὰ πλείστης ὄσης εὐχαριστήσεως, ὅτι νέοι ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων τῆς Κοινωνίας μας συνέστησαν Φιλοδραματικὴν Ἑταιρίαν, πρὸς παράστασιν διαφόρων Ἰταλικῶν Κωμωδιῶν καὶ Δραμάτων μετὰ τὴν Τεσσαρακοστήν. Συγχαίρομεν ἐκ καρδίας τοὺς φιλομούτους τούτους Νέους, βέβαιοι ὄντες ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Θεάτρου θὰ διακριθῶσιν ὡς καὶ ἐν μέσῳ τῆς Κοινωνίας μας διακρίνονται. Οἱ ΚΚ. οὔτοι εἶνε ὁ Κύριος... Χ. ὁ Κύρ... Κ. καὶ ὁ Κύρ. . . Ο. καὶ ἄλλοι πολλοὶ ὀνομάσαμεν μόνον ἐξ αὐτῶν ἐν δείγμα, τὸ Κοινὸν δύναται νὰ μαντεύσῃ τοὺς ἐπιλοίπους. — Ὡ δὲν βλέπομεν τὴν ὥραν νὰ τελειώσῃ ἡ Τεσσαρακοστή καὶ νὰ ἔλθῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο Καρναβάλι, τὸ ὅποιον ἐσμέν βέβαιοι ὅτι οἱ ἄνω φιλόμουσοι νέοι διὰ τῆς σπανίας τῶν ἱκανότητος θὰ καταστήσωσι καὶ τοῦ ἀληθοῦς Καρναβαλίου Καρναβαλικώτερον.

### ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Προσκαλούμεν τοὺς Συνδρομητὰς μας καὶ ἰδίως τοὺς Ληξουραίους, νὰ πληρώσωσιν ὅσον τάχος τὰς συνδρομάς των, καθότι, μετὰ λύπης μας θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ τοὺς ἐνάξωμεν εἰς τὰ Δικαστήρια. — Ἐλάβομεν μὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν ὑπομονὴν ἄχρις ὥρας τοῦ Ἰῶβ . . . ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ ἀνεχθῶμεν τὴν συνδρομητικὴν ταύτην ἀδιακρισίαν, καὶ ἀρχίζομεν δημοσιεύοντες εἰς τὸ ἐπόμενον τὰ ἐντιμα ὀνόματα τῶν μὴ πληρωσάντων Συνδρομητῶν εἰς οἵανδήποτε Κοινωνικὴν τάξιν καὶ ἀνῆκοντες μετὰ σχετικὰ σχέλια.

Ὁ ὑπεύθυνος Ἐκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΛΑΗΣ.

Τυπογραφεῖον « Η ΑΝΑΤΟΛΗ »





**ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ**  
**ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ**  
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ  
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΟΥΡΙΟΥ  
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ  
Α1.Σ3.Υ1.Φ1.0067